

Είναι ασφαλής ή παρακινδυνευμένη η “πεπατημένη οδός” για την επίλυση του Κυπριακού;

του Βενιαμίν Καρακωστανόγλου

Από τις πρώτες δηλώσεις και κινήσεις του νεοεκλεγέντος Κυπρίου Προέδρου κ. Νίκου Χριστοδουλίδη προκύπτει ότι προτίθεται να μπει αμέσως στα “βαθιά νερά” του Κυπριακού και να πιάσει το “νήμα” των διαπραγματεύσεων από εκεί που είχε μείνει, στο Κραν Μοντανά της Ελβετίας, με την μεσολάβηση του ΟΗΕ, προσπαθώντας βέβαια να αξιοποιήσει και τον Ευρωπαϊκό παράγοντα και δέλεαρ, προς την τουρκική πλευρά, ώστε να ενδυναμώσει την διαπραγματευτική θέση της νόμιμης Κυπριακής Κυβέρνησης.

Η συνάντησή του με τον κατοχικό “ηγέτη” κ. Τατάρ αποδεικνύει τη συνέχεια της καλοπιστίας της Κυπριακής Κυβέρνησης, της οποίας άλλωστε ο κ. Χριστοδουλίδης είχε διατελέσει Υπουργός Εξωτερικών στο παρελθόν.

Κάποιος μπορεί να υποθέσει ότι η εσπευσμένη ενασχόληση του νέου Κύπριου Προέδρου επιδιώκει να δείξει την απόλυτη προτεραιότητα που δίνει στην επανένωση της πατρίδας του, την ετοιμότητά του να διαπραγματευτεί και ίσως να προλάβει τις τουρκικές εκλογές (14/05/23), ώστε ο νέος Πρόεδρος που θα εκλεγεί (ιδίως αν είναι ο υποψήφιος της ενωμένης Αντιπολίτευσης, κ. Κιλιτσντάρογλου), να βρει δρομολογημένη την διαδικασία της διπλωματικής διευθέτησης και να είναι δυσκολότερο να την υπονομεύσει...

Ολα αυτά όμως “χωρίς τον ξενοδόχο”! Ο νυν Πρόεδρος Ερντογάν και ο αχυράνθρωπος του Τατάρ έχουν παγιώσει την ρητορική των δύο ισότιμων και ανεξάρτητων κυρίαρχων κρατών ως μορφή του μελλοντικού καθεστώτος της Κύπρου, πράγμα που τύποις και ουσία θα αποτελέσει μια καταφανή νομιμοποίηση των “τετελεσμένων” της παράνομης εισβολής του “Απίλα” και της επί 49 χρόνια κατοχής της Βόρειας περιοχής του νησιού.

Θα είναι επίσης αντίθετη με τα κείμενα των Ηνωμένων Εθνών και τις πάγιες θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των ΗΠΑ (αλλά μέχρι τώρα και της Ρωσίας-Κίνας) που υποστηρίζουν την Διζωνική-Δικοινοτική Ομοσπονδία. Μια προταθείσα λύση, δηλαδή, (από τη δεκαετία του 1970) που επί 45 χρόνια υπονόμωσε ο μαξιμαλισμός και οι συνεχείς μετακινήσεις της Τουρκίας, που ήθελε απροκάλυπτα μια Συνομοσπονδία, για να βάλει πόδι και στην ελεύθερη Νότια Κύπρο, και που απέρριψε με την μορφή του Σχεδίου Ανάν, το 76% των Ελληνοκυπρίων το 2004.

Υπάρχει περιθώριο νέας προσέγγισης της ΔΔ Ομοσπονδίας; Υπό τον Ερντογάν, σαφώς όχι. Πιθανότατα ούτε υπό τον Κιλιτσντάρογλου... Αν εκλεγεί και αν δείξει καλή πρόθεση, ίσως με πολλά ερωτηματικά...! Τι μπορεί να αλλάξει το παραπάνω αρνητικό σκηνικό;

– Αν ή νόμιμη Ευρωπαϊκή Κύπρος δώσει πράσινο φως για την πρόοδο της Ευρωπαϊκής ένταξης της Τουρκίας στην Ε.Ε.; Αυτό όμως εξαρτάται και από τις υπαρκτές αντιρρήσεις αρκετών ευρωπαϊκών χωρών – μελών... Και βέβαια της Ελλάδος για τις τουρκικές παράνομες διεκδικήσεις εναντίον της...

– Αν η Κύπρος συμφωνήσει να μειώσει (παράνομα και αυτοκτονικά) τα όρια της ΑΟΖ της και να εκχωρήσει μέρος από τα αποθέματα υδρογονανθράκων της στην Τουρκία ή στην ψευδοκυβέρνηση των κατεχομένων... Την ώρα που η Τουρκική πλευρά δεν αναγνωρίζει καν ως κράτος την Κυπριακή Δημοκρατία!

– Με ποιους όρους, άραγε, θα δεχόταν η Τουρκία την Δ.Δ. Ομοσπονδία; Προφανώς με τους ίδιους δυναστικούς αντιδημοκρατικούς όρους και προϋποθέσεις που προσπάθησε να πετύχει και να επιβάλλει στις 4,5 δεκαετίες των ατελέσφορων διακοινοτικών διαπραγματεύσεων υπό τον ΟΗΕ! Και οι οποίοι οδήγησαν ,το 2004, στο απαράδεκτο και επικίνδυνο σχέδιο Ανάν, που απερρίφθη! Μήπως θα το δέχονταν σήμερα (2023) οι Ελληνοκύπριοι; Όχι προφανώς, χωρίς να διασφαλιστεί όλο το κεκτημένο της Ευρωπαϊκής συμμετοχής της Κυπριακής Δημοκρατίας (ελευθερίες κλπ., όχι εγγυήτριες δυνάμεις) χωρίς την άμεση αποχώρηση όλων των κατοχικών στρατευμάτων, των περισσότερων εποίκων και των παράνομων μεταναστών (που μετρώνται σε εκατοντάδες χιλιάδες) και βρίσκονται στην κατεχόμενη Κύπρο!

Επειδή τα παραπάνω δεν πρόκειται να τα δεχτεί η “μακαρία κατέχουσα” Τουρκία, η πρωτοβουλία νέου διαλόγου του νέου Κυπρίου Προέδρου έχει μόνο συμβολική και διερευνητική σημασία... Και προφανώς ανύπαρκτες προοπτικές επιτυχίας...

Αυτό που πρέπει να συμβεί είναι: α) Αναμονή της εκλογικής έκβασης στην Τουρκία. β) Επανατοποθέτηση στο Σ.Α. του ΟΗΕ και στην Ε.Ε. του Κυπριακού ως διεθνούς προβλήματος εισβολής-κατοχής επί 49 χρόνια, αξιοποιώντας και την στάση της Δύσης κατά της Ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία. γ) Συντονισμός με την Ελλάδα για κοινή αμυντική οργάνωση, με μεταστάθμευση, κυρίως, αεροπορικών και ναυτικών δυνάμεων της Ελλάδας στην Κύπρο. δ) Εντατικός επανεξοπλισμός της Κυπριακής Εθνοφρουράς, με άμεση αξιοποίηση της πρόσφατης απόφασης των ΗΠΑ να άρει πλήρως το embargo της πώλησης όπλων προς την Κυπριακή Δημοκρατία. ε) Υπεράσπιση των νόμιμων οριοθετικών γραμμών της Κυπριακής και Ελληνικής ΑΟΖ, με πρόσκληση και της Αιγύπτου να συμμετάσχει, με χρήση της αρχής της μέσης γραμμής/ίσης απόστασης, που αποτελεί την συντριπτικά συνηθέστερη αφετηρία οριοθετήσεων ΑΟΖ/Υφαλοκρηπίδας στην πρακτική των παράκτιων κρατών, παγκοσμίως! Ταυτόχρονη, γενική ανακήρυξη της ΑΟΖ σε όλες τις παρακείμενες ελληνικές θάλασσες (όπως έπραξε η Κυπριακή Δημοκρατία). Όποια γειτονική χώρα δεν συμφωνεί ας προσφύγει στη Διεθνή Δικαιοσύνη !

στ) Αναγγελία προς όλους τους αρμόδιους φορείς της Διεθνούς Κοινότητας ότι η Κυπριακή Δημοκρατία και η Ελλάδα θα διεκδικήσουν κατ'αρχήν με ειρηνικά διπλωματικά και άλλα θεσμικά μέσα, αλλά τελικά όχι μόνο (σε περίπτωση αποτυχίας) την επανένωση της Κύπρου. Μέχρις ότου συμβεί αυτό θα υπάρχει οικονομικό embargo και χρήση veto κατά της Τουρκίας σε όλους τους διεθνείς και περιφερειακούς φορείς, ιδίως στην Ευρωπαϊκή Ένωση και μέσω της Ελλάδος στο ΝΑΤΟ. Θα συναφθούν δε, διμερείς και πολυμερείς αμυντικές και διπλωματικές συμφωνίες με ισχυρά και γειτονικά κράτη (ΗΠΑ,Γαλλία,Αίγυπτος, Ισραήλ,κ.α.) Το Διεθνές Δίκαιο και το Ευρωπαϊκό Ενωσιακό Δίκαιο οφείλουν να εφαρμόζονται και να χρησιμοποιούνται σε όλες τις πτυχές τους (π.χ. κοινή άμυνα, νόμιμη άμυνα), αλλιώς θα καταντήσουν μουσειακά είδη!